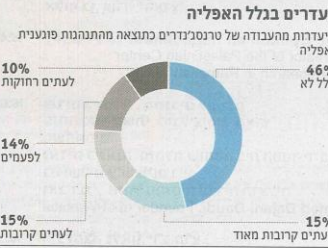

"בכל פעם שאתה מחליף מקום עבודה – אתה צריך לצאת מהארון מחדש"

ביום שישי צעדו 200 אלף איש במצעד הגאווה בתל אביב, אך על אף מפגן הכוח המרשים – ישראלים רבים מהקהילה הגאה עדיין מרגישים לא בנוח להישף במקום העבודה • לשם כך הקימו שחר גרמבק וג'רמי סיף את המיזם LGBTECH, ששואף ללמד מעסיקים כיצד ליצור סביבת עבודה נוחה לקהילת הלהט"ב • מנכ"ל מרכז הפיתוח של HP ישראל: "במשך שנים לא סיפרתי בעבודה שאני הומו. כיום אני מנסה לתת דוגמה אישית"

טל חרותי:סובר

בשריף מרגליות, מנכ"ל מרכז הפיתוח של HP ישראל (שמאל) ורוב תיקיאל מוקיר מוקיר, התבונן לשיחה וריאשונה עם 200 מעובדי די החברה שחזרו לנחל אחרי שש שנים בסקן פרנסים, התחילו כל המפלגות בביתו לבלבל. על מוקיר המלווה ברוק ודוסיע בן זוגו לעצב, משתתף בריאליטי "שבתון שני", שחובן באותו פרק עונת התנגלות ותיארי מצר ברב מרגליות מנכ"ל. יהיה לי ברור שבשורה שתתקיים למחרת, אודה חיוב התהיכה גם לעניין הווי, אומץ מרגליות.

היעדרות מחעבודה של טרנסג'נדרים כתוצאה מהתנגדות פוגענית ואפליה

מיגרו האפליה תוך קידום הגיוון ופתיחות הדעת, ברוב של מתן תחושה כבוד, שיטת נוחות כאן רגול, לקהילת הלהט"ב בפרט ועד ברי החברה בכלל, מתן זחס שוויוני לכל חברי קהילת הלהט"ב, שיטח סביבת עבודה המקרבת כבוד ומי עוררת גיחון.

מצעד הגאווה בתל אביב, ביום שישי ב-10/6/2014

במסגרת, מחליקים נציגי האר גון עלון הדרכה קצר שבו הצעת שורת להעלאת המודעות ולציני רת אווירה נעימה יותר. אנהנו מציעים, למשל, לבדוק את מדי ניות הגיוס – מראיון העבודה ועד מילוי הטפסים, אומר סיף, או למנות זיקק לענייני הלהט"ב, כמו יעצת הרטטבל לענייני מגדר – אדם אחד שאלי ניות יהיה לפנות בשאלות או בקשות שונות: או לה קים פרום להט"בים בחברה, שבו מרביים על הכל.

אפשר לעשות גם מחוות קטנות – לנצל את שבות הגאווה להודיע על תמיכה בקהילה, או לתת נאום של שתי רקות ולהי גידו שההנהלה שמה שיש לה עובדים מכלל הקהילות, אומר גרמבק: "המסר הפשוט הוא עובד מהר מאוד כשהנהלה תחייבת לכך, והמודעות לנישא מחלחלת לכל חלקי החברה".

רפי מרגליות: HPE

שחר גרמבק (מימין) ורפי סיף: LGBTECH

גישו שהם לא יכולים לסיק יותר, והעריפו להמציא אק עצמם מחדש במקום אחר".

על השאלה מדוע הרב חשוב, משיב מרגליות בפשטות: "במקום העבודה, בעולם בכלל ובמיוחד בפרט, מרובים גם על הוויים הפי רטיים. בניגוד לאוכלוסיות אחרות כמו נשים, ורדים או ערבים – לא תמיד קל להיות מי להט"ב. הסביבה בה מניחה באופן אוטומטי שאדם שמישהו אם עובד נשאל מה עשה במת השבות ותחילת החשוב אך לא לספר שהה עע בו ונו בצורה הוא מוצא את עצמו מתבא ומשי קר. גם לי היו הרבה שנים שבה מצאתי דרכים לסיק כרי לעי קוף את הנושא – כמו לדבר על הלדים בלי להזכיר את בן הזוג במקום, אני לא רוצה שהעובדים יבובו משאבים על שיקים והמי צאות, ורדיש נוח להיות מי שהם במקום העבודה".

הארגון שלסכו. זה לא מרויך. נכון שהמבצ טוב יותר מבעבר, אבל עריין אנשים מגיעים ממקומות שונים ולא פעם נוצר קושי".

לדברי סיף, "התפישה כיום לכאורה קצת יותר ליברלית, וכי כל זאת – אם אין מדיניות, במקום עבודה אחר יהיה מנהל שמגיב בצור רה אתה ומנהל אחר שיגיב אחרת. חשוב להרגיש שלטרנסג'נדרים יש בעיה קשה יותר – אבל לא מעט אנשים מרוויחים שגם כשהם עובדים בתל אביב מבחנת הייטק, למי של, הם לא מבחינים אם הם יכולים לומר שיש להם בן או בת זוג בלי לשלל על כך מחד".

גרמבק: "אנחנו כאן כי חשוב לנו להבהיר את מה שסטריות יערי לם לא יבין – להט"ב כל הזמן צריך לצאת מהארון. רינע שמגיעים לסי ביבה חדשה שלא יודעת את הרקע שלך, אתה צריך להחשוב מהשם אם לעיכן את המכבים או לא".

למרות זאת פתח מרגליות את המפגש במילים: "אני בן 37, יש לי בן זוג ושותף ילדים". המסר הנושטני בער בקלות. "זו היתה הגלגלה גורלה", מספר מרגליות, שחבר המכללים והמורים בישראל אומר מראש חברה גורלה ומנצח כבר זמן רב מיון לארון. "המכני את ענייני ל'נו'אישיו' במקום לאישיו'כרליות', הוא אומר".

ביום שישי האחרון השתתפו 200 אלף בני אדם במצעד הגאווה בתל אביב, במסגרת חוד המישים של קהילה הגאה. בין הצעירים היו משפחות עם ילדים, תלמידי תיכו וגמלאים, ורגלי הגאווה הנוססו בכל פינה בעיר. אר מרגליות מיר רחל כי מפגן הבח הוה לא בחברה מייצג את תושבתם של עובדים המשתייכים לקהילה.

התירוט. היתה תקופה ארוכה בחיי המקצועיים שבה לא הרגיש לגמרי מנוח להצהיר על אהת חיי בעקבות העבודה. "שנשן ששן שלמה עברתי מדי פעם ליר שולחון של אהת העובדים שתלה רגל גאוה – והשבתו כמה כף לו, שאני לו בעיה לתלות. לקח לי הרבה זמן לתלות במשרד רגל משלי", הוא מוסיף.

כיום חושב מרגליות לא חד המודלים לחיקוי בקהילת הלהט"ב וראש תיבתן של לסביות, הומואים, טרנסג'נדר וביסקי סואליים הישראלית, ערייין לא מודלת בכחיים בעולם התעסוק שמבדירים על נטיית המינית. גם למרגליות עצמו זה היה קל תמרה: "אני זוכר היטב את השנים שבהן לא מנצח רדר לספר בעבר רה שאני הומו, הוא אומר. 'היום חלק מתפקידי שלי הוא לתת רדר גמא אישית. אני מניח שלעובדים שלי היה יותר קל לצאת מארון'".

דוגמה נוספת להצלחה בת' חוה היא החברה הישראלית נטריל אינבליג'נס, שהחליטה כי תעניק מיזון של 50 אלף שקל נמי לכל עובד להט"ב שתחיל הליו פונדי קאות בחו"ל. רינע ער להבה כבר שני עובדים שמנצאים בתהליך: גרמבק וסיף לא משליים את עצמם לחשוב שהשינוי יבוא בק לוח. לדבריהם, "עד היום הגענו בעיקר לחברות הייטק שמכרו הארץ, חלקן חברות בינלאומיות. בחרו לנו שפע האמנה הו צריכות לחתום גם הגולות של חברות כמו שופרסל, או הגולות בעקים – אנשים שפעולעים גם בפיפייה".

גרמבק: "בהחלט. אנחנו לא מוציאים מחושת קרובות אלא מרצון לסייץ. לכל ממייט ברור שסביבת עבודה נוחה לכלל עובד. ויזרבות קודם על מחושר במויות לחייקי".

היינו רוצים הרבה יותר מנה לים כמו רפי מרגליות שמרבים על הנשאה כפומבי. זה מאוד עוזר להעלאת המודעות גם בקרב חברות אחרות, שראשון לא עובד להט"ב".

"הפניעה לא מוכנות – פשוט אין די מודעות" – מרגליות מייצג את חלומם של הסטארטאפיסטים שחיי גמי' בק ועוד' ג'רמי סיף, אנשי ארגון LGBTECH שהוקם לפני שש שנים כדי להעלות את המודעות במגזר העסקי לצורכיהם ורגי שויותיהם של עובדים מקהילת הלהט"ב. בארגון שהקים גמי' בק ורשמים כבר 1,500 חברים, והוא מקיים אירועי נטוורקינג שונים שבהם הוציאו מתנוכם כמה סטארטאפים.

בשנתיים על האחרונות מתמי הארגון בקידום סביבת עבודה מתושבת בעור עובדים מקהילת לרבי גרמבק, מעסיקים לא רוצים לפגוע בכוחה. הם פשוט לא תמיד מודעים לעניין. אנחנו ב-2017, ואנשים אמרים לנו 'אין בעיה עמה להט"בים', בשבילי מה צריך את